

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GEEN STERRENHOTEL

blijspel in vier bedrijven

1880
door

Erik Moons

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2656

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GEEN STERRENHOTEL* op te voeren moet de naam van auteur *ERIK MOONS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2000/0220/046
ISBN 978-90-385-06968

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/Erik Moons
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames - 6 heren)

MAURITS : Simpel. Probeert alles zo goed mogelijk te doen maar slaagt daar niet altijd in. Hij is liever in het gezelschap van zijn vriend Raoul dan van zijn eigen vrouw. Hij sukkel met een maagzweer. Hij is gemeentemagazijnier.

SIMONNE : Vrouw van Maurits. Een simpele ziel die probeert bazig over te komen bij haar man en denkt dan zelf nog dat ze er meermaals in slaagt.

RAOUL : De organisator. Steunpilaar van Maurits. Laat de vrouwen maar zagen, dat doen ze toch overal. Plantrekker.

GERDA : Kapster. Als mijn haar maar goed zit. Dit blijkt niet altijd zo simpel te zijn. Samen met Simonne begint ze alles wat te relativieren. Ze staan ervoor en ze moeten er door.

ACHIEL : Heeft bij wijze van spreken al heel de wereld gezien. Als logopedist articuleert hij overdreven en praat hij AN. Is getrouwd met Yvonne. Heeft niks te zeggen.

YVONNE : Moet goed komedie spelen om te overleven. Ze hoopt alleen dat ze door die komedie bereikt waar ze op uit is. Speelt met haar man onder één hoedje. Is overdreven geschminkt.

VA : Oudste van de bende. Vader van Yvonne. Hij is echt aan vakantie toe. Heeft onlangs zijn vrouw verloren. De vakantie zal voor hem een andere wereld openen. Wordt door iedereen met 'va' aangesproken. Soms tot grote ergernis van dochterlief. Loopt met stok, is bijziend en praat door de neus.

PETER : Via hem had Raoul de vakantie geboekt. Daar hij reeds meer dan tien jaar de chalet bezoekt, vond Raoul het maar beter om hem mee te nemen. Kalm personage, zelfzeker, één die voor alles een oplossing vindt.

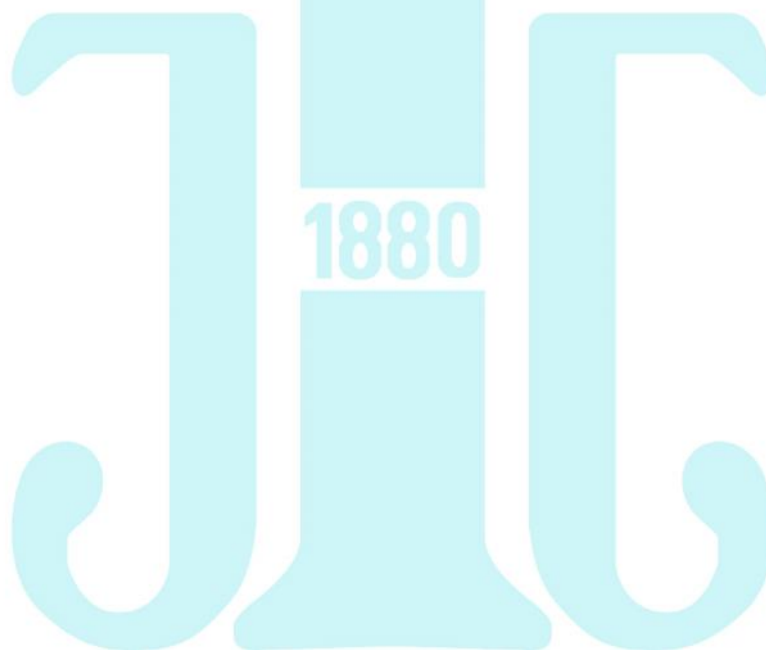
FRITZ : Duitse kameraad van Peter. Heeft hem leren kennen op vakantie. Oberbayernfiguur.

DECOR

Links, het interieur van een chalet. Tafel waaraan acht personen kunnen zitten. Een zetel. Zicht op de keuken. Zijmuur links, twee deuren, dat zijn de slaapkamers. Achteraan één deur. De overgang van binnen naar buiten (terras) kan gemaakt worden door enkel een deuropening. Terras: afdak waaraan afvoerpijp uitmondt in een waterton. Terrasmeubelen en stoelen. Achteraan en zijwand rechts, bos.

KORTE INHOUD

Zoals elk jaar gaan drie bevriende koppels op vakantie. Ditmaal is de bestemming een rustig plekje, gelegen aan de Rijn in Duitsland. Via via heeft één van de mannen deze bestemming vastgelegd. Ze verblijven er in een chalet. Als de koppels daar toekomen en merken dat er geen water- en elektriciteitsaansluiting is voorzien, schept dit voor sommigen toch wel wat problemen. Gewoonlijk was er op alle vorige vakantiebestemmingen de nodige luxe en werd er op geen ster gezien. Toch tracht iedereen er het beste van te maken en moet men roeien met de riemen die men heeft. Niet voor iedereen even aanvaardbaar. En als er één van de koppels hun vader mee neemt op vakantie omdat ze eerder uit zijn op z'n centen dan op zijn gezelschap, hebben ze er het één en ander voor over. Het stuk toont aan dat we eigenlijk zoveel gewoon zijn. Dat we, de vele dingen die er zijn, als normaal beschouwen, maar pas beseffen hoe anders het is ze te missen. Kunt u zich voorstellen: een week op vakantie, zonder stromend water en electriciteit? Voor alles zelf zorgen. Geen 'all in' maar een 'try out'.

E E R S T E B E D R I J F

(Het decor is verdeeld in twee, enerzijds het interieur van een chalet (hut) en anderzijds het terras. De scène is volledig donker, men hoort wagens stoppen en het dichtslaan van de portieren. Peter, Maurits, Raoul, Gerda en Simonne komen op langs het terras)

PETER : Ja, hier is het dus. *(Hij loopt voorop met zijn zaklamp, de anderen zijn nog niet te zien)*

SIMONNE : Waar?

PETER : *(roept)* Awel hier! Vooruit, neem je zaklamp. Ik heb toch gezegd om dat bovenaan in uw valies te steken.

(Peter heeft ondertussen zijn grote zaklamp en schijnt door het raam. Nu zien we een grote lichtbundel die het decor van het chalet verlicht. Maurits en Simonne zijn wat verder aan het klungelen in het donker met de nodige commentaar. Ze bevinden zich nog achter de scène, samen met Gerda en Raoul.)

MAURITS : Maar Simonne, waar heb je nu toch die zaklamp verstopt?

SIMONNE : Verdomme Maurits, doe nu eerst die koffer open, ik zie hier gene steek..

(Peter gaat de chalet binnen langs de zijdeur, nog steeds met zaklamp. Eens hij binnen is, ziet hij op tafel een briefje liggen en begint te lezen.)

PETER : *(tekst briefje)* “Welkom aan de volgende vakantiegangers. Wat het licht betreft: Je vindt in de kelder een generator. Vergeet bij het starten de choke niet te gebruiken. Wees gerust, we hebben hem volgetankt. Er is ook gezelschap, er zitten namelijk twee muizen buiten in een emmer. We kregen het niet over ons hart om ze met de blote hand te doden. Vergeet daarom hun dagelijks vergif

niet te geven, het potteke staat ernaast. Hopelijk hebben jullie hetzelfde weer, lekker heet. De groetjes van Karel en Carla.”

(Ondertussen hoort men de commentaar van de anderen terwijl Peter zich naar buiten begeeft om de generator te starten, hij verdwijnt langs de achterdeur die blijft openstaan. De andere personages komen ten tonele langs het terras. Raoul, Maurits en de vrouwen Simonne en Gerda zijn een poging aan het wagen om de achterdeur te vinden. Raoul loopt voorop met een zaklamp, daarachter Maurits en dan de vrouwen die elk een valies dragen. De valies van Simonne is al open want ze is nog altijd op zoek naar de zaklampen die zich onderaan de valies bevinden.)

RAOUL : Zeg Maurits, ik zal met mijn lamp voorop gaan, dan kunnen de vrouwkes volgen. Ze zijn dan misschien een beetje geruster want.... amai.

MAURITS : Vrouwen in het donker, opgepast zenne makker. Ons Simonneke had destijds toen ik haar heb leren kennen op het schoolbal, veel geluk dat het donker was, of ze was nog niet van 't straat geraakt. *(Simonne trapt op z'n hielen)* Ai,verdomme Simonne, trapt nu toch niet op mijn hielen!

SIMONNE : Dat zal je leren en daarbij, ik zie hier gene steek. Alé, schijnt eens een beetje voor mijn voeten.

(Raoul draait zich om en schijnt recht in het gezicht van Simonne die over de emmer valt.)

MAURITS : Wat was dat?

SIMONNE : Moet je nu in mijn ogen schijnen, clown. Dat was precies een emmer waar ik over viel. Nogal goed dat er geen water inzat. Raoul, wil je nu aub eens eventjes in mijn valies schijnen, dan kan ik onze zaklampen misschien vinden.

GERDA : Is het nog ver? Die valies begint door te wegen hoor!

RAOUL : Dat kan ik goed geloven, wat zit daar allemaal wel in. Ik heb je nog zo gezegd om uwe coiffuurwinkel thuis te laten, we zijn tenslotte op vakantie.

GERDA : Thuis op of vakantie, ik kom er graag proper voor.

RAOUL : Amai, dan ga je nog werk hebben.

SIMONNE : Ja, Maurits!!! Ik heb onze zaklampen gevonden. Lagen die toch helemaal van onder zeker.

MAURITS : Kom... geef hier. *(Gerda geeft hem een zaklamp)* Nu zien we tenminste wat we zeggen.

(Raoul en Gerda zijn het chalet binnengegaan. Maurits en Simonne hebben elk een klein zaklampje bij. Raoul daarentegen schijnt met een grote phare. Ze komen de hut binnen en schijnen in het rond.)

MAURITS : Waar is Peter naartoe?

RAOUL : Hij is waarschijnlijk langs die achterdeur weg want die stond open.

(Op dat moment hoort men het aanslaan van een generator en de scène wordt verlicht. Onze vakantiegangers kijken elkaar verbaasd aan. Eens de generator goed draait, vermindert langzaam het geluid. Telkens de achterdeur opengaat, hoort men op de achtergrond de generator draaien. Dit geldt alleen in het eerste bedrijf. Peter op langs achterdeur.)

PETER : Vooruit, doe die zaklampen nu maar uit... of wat er ook mag voor doorgaan.

(Terwijl kijkt hij naar de zaklampjes van Maurits en Simonne)

GERDA : Goed, nu hebben we licht maar... ik vraag mij af hoe we dat uit doen?

PETER : De laatste die gaat slapen, neemt zijn zaklamp mee en gaat die generator gewoon afzetten. C'est simple comme bonjour.

GERDA : Wij gaan altijd vroeg slapen, nietwaar Raoul?

RAOUL : Ja dat is juist, vooral slapen.

MAURITS : Ik hoor het al, het nachtwerk zal weer voor mij zijn.

SIMONNE : Ik ken dat nachtwerk van u... Snurken zeker!

(Ondertussen heeft Gerda het briefje op tafel gezien en begint te lezen.)

GERDA : Welkom aan de vakantiegangers. Wat het licht betreft: Je vindt in de kelder een generator. Vergeet bij het starten de choke niet te gebruiken. Wees gerust, we hebben hem volgetankt. Er is ook gezelschap. Er zitten namelijk twee muizen buiten in een emmer.

SIMONNE : (*Slaakt een verschrikkelijke gil en springt via een stoel op de tafel en staat te trillen op haar benen.*) Gerda, waar ben ik daarstraks over gevallen?

GERDA : Over een emmer! (*Gilt het uit, laat het briefje vallen en springt op de stoel*)

SIMONNE : Maurits, waar zijn ze. Vooruit, ga zien of ik word nog historisch.

MAURITS : Peter zal zijn licht daarbuiten eens gaan opsteken. (*Peter gaat naar buiten*)

(Telkens men buiten gaat, neemt men een zaklamp mee want het is er pikkedonker, dit geldt zeker in het eerste bedrijf.)

RAOUL : Hoe is dat nu mogelijk, schrik hebben van een muiske.

MAURITS : Ik zie ze graag en dan mag het nog een grote zijn met veel haar.

SIMONNE : Ja maar zo'n grote als uwe mond zal je niet zo rap tegenkomen.

PETER : (*Ondertussen terug binnengekomen*) Geen paniek, de emmer is er nog.

GERDA EN SIMONNE : (*nog steeds op tafel en stoel*) En de muizen?

PETER : Eén op tafel en één op de stoel... Ik bedoel dat ze ribbedebie zijn.

RAOUL : Kom nu aub naar beneden dat we kunnen uitpakken. Maurits en ik zullen de koffers halen, dan kan Peter misschien een rondleiding geven voor het vrouwelijk schoon.

MAURITS : Jaja, voor het bibberend schoon zeker.

(Raoul en Maurits gaan al lachend buiten met hun zaklampen. Tijdens de rondleiding brengt Raoul wel vier valiezen binnen terwijl Maurits na twee valiezen al klaar is. Buiten de valiezen ziet men ook dat er nog van alles wordt binnengebracht zoals een beautycase, een mandje met koekjes en chips, een EHBO koffertje.....)

PETER : Licht hebben we ondertussen al.

GERDA : Waar zijn de slaapkamers?

PETER : Er zijn twee slaapkamers. (*Peter stapt naar de slaapkamers*) In deze kamer vind je twee maal een tweepersoonsbed. (*Simonne en Gerda gaan rustig kijken*) En in de andere kamer een stapelbed.

SIMONNE : Amai zeg, er zijn zelfs lavabo's en je hebt ons nog verteld dat het hier wat primitief aan toe ging... maar dat valt precies nogal mee.

GERDA : (*merkt dat er geen andere kamer is*) En waar is de badkamer?

PETER : Badkamer? Rome is ook niet op één dag gebouwd.

SIMONNE : En de WC, is die al gebouwd?

PETER : Ja natuurlijk. Kom maar mee.

(Neemt zijn zaklamp en gaat af langs achterdeur gevolgd door Simonne en Gerda die terug een beetje met de schrik op hun lijf zitten. Maurits en Raoul komen terug binnen na het afsluiten van de auto's.)

MAURITS : Waar zitten ze nu toch? Die zijn zeker heel Duitsland aan het verkennen?

RAOUL : (*heeft op tafel een fles opgemerkt en komt ermee naar Maurits*) Hier Maurits, trek af. Die fles zullen de vorige vergeten zijn, denk ik.

MAURITS : Dat is een fles zonder etiket, wie weet wat daar inzit.

RAOUL : Mauriske, het is misschien een fles van de witte producten. Dan staan we er goed voor want die hebben goed gerief. Kom hier (*neemt fles uit Maurits zijn handen en ontkurkt de fles*) Aftrekken is toevallig een van mijn specialiteiten.

MAURITS : Dat geloof ik goed en het zal waarschijnlijk ook de laatste fles niet zijn.

(Raoul is naar keuken gegaan en heeft twee limonadepinten gevonden. Hij schenkt twee volle glazen)

RAOUL : Voila Maurits, het ziet er toch al goed uit. (*Geeft Maurits een glas*)

MAURITS : Voor mij niet zo vol. Ik moet oppassen voor mijn maagzweer. Vooruit een klein proeverke dan. (*Alvorens beiden ervan drinken, ruiken ze eerst aan hun glas*)

RAOUL : Zeg Maurits, maar van dit goedje zal uw maagzweer nogal krimpen geloof ik. 'Zum wohl'. (*Beiden drinken van hun glas*)

(Ondertussen komt Peter met de vrouwen terug binnen langs de achterdeur en gaat in de keuken. Gerda en Simonne zien het eigenlijk niet zo goed zitten want ze hebben daarjuist de toilet gaan bekijken die zich buiten de hut bevindt. Peter daarentegen heeft al binnenpretjes en vervolgt zijn rondleiding.)

PETER : *(Beschaafd en wat Duits ertussen)* Und hier haben wie de kuche, mit gasvuur, een volledig automatisch keukenrolafloopsysteem *(terwijl trekt hij wat papier van de keukenrol en snuit er zijn neus mee)* Meine liebe freunden, was haben wie hier nog? Aha, kleine und grosse pannen, een kartoefelenstoemper *(steekt hem in de lucht)* tegen dat we in de puree willen zitten, een pan voor onze niet te versmaden Duitse wursten bruin te bakken of voor ons früstück... spek mit eitjes. Ziehier nog een oude ambacht, wir schenken hier koffie mit de beuzze, met een echte koffiiebeuzze van de jaren stillekes und nicht zu vergessen een handgedraaide kurkenflessenopendoender. *(Kijkt even rond maar ziet hem niet direct liggen, Raoul steekt hem in de lucht)*

RAOUL : Gefunden!!!

PETER : Ja watte, al aan de drank?

RAOUL : Vooruit, pakt daar nog wat glazen... 't is verdorie witte wijn en wreed goed. Een beetje frisser had wel gemogen maar ja...

(Peter komt met glazen en zet zich bij Maurits en Raoul, de vrouwen volgen.)

GERDA : *(kordaat)* Raoul! Zal 't gaan ja? Hoeveel flessen hebben de heren hier al gevonden?

SIMONNE : *(Laat van zich horen)* Maurits potverdomme kameraad, je zit hier niet op de gemeente en denkt aan uw maagzweer of wil je morgen weer een hele dag afzien misschien?

MAURITS : Maar Simonneke... zo ééntje... Ook een proeverke?

SIMONNE : Ik zal u eens een proeverke geven. *(ze maakt een vuist)*

GERDA : Zeg mannekes, zouden we niet beter beginnen uitpakken? *(tot Simonne)* Wie gaat waar slapen?

SIMONNE : Goei vraag. Peter. Hoe regelen we dat?

PETER : Ik had gedacht dat jullie de grote slaapkamer zouden nemen, dan kunnen Achiel en Yvonne de kleine kamer nemen met het stapelbed. Ik slaap wel in de zetel.

RAOUL : Dat koppel zal ook nogal verschieten als die hier morgen aankomen.

MAURITS : Waarom verschieten?

RAOUL : Zo`n luxepaarden, die hebben het bijna zo hard zitten als ons Gerda en Simonne. *(Doet even een imitatie na van Achiel en Yvonne)* Yvonneke zoeteke, je hebt toch dat roos bikinike bij, he suske? Jaja bolleke, ik heb zelfs mijne ladyshave mee en mijn tangaslipkes.

MAURITS : Die zullen inderdaad nogal verschieten als ze hier `t een en `t ander moeten missen.

GERDA : Hoezo `t een en `t ander moeten missen. Er is toch licht, er zijn bedden en er is een keuken. Akkoord, het toilet staat buiten maar voor de rest valt het hier toch mee.

SIMONNE : En dan mogen we het goed weer nog niet vergeten. Kom, we vliegen erin.

(Simonne neemt de koffers en gaat naar de slaapkamer, Gerda volgt.)

RAOUL : Dat zullen wij ook eens doen.

(Hij schenkt de glazen van Maurits en Peter nog eens vol. Ze zitten gezellig te genieten van hun wijntje terwijl de vrouwen de kamers in orde maken. Simonne verschijnt nogmaals om de overige twee valiezen te halen.)

PETER : Raoul, wanneer komt Achiel met Yvonneke?

RAOUL : Normaal morgen. Je weet dat Achiel logopedist is en hij had vandaag zijn laatste dag praktijk. Ik denk dat ze morgen heel vroeg zullen vertrekken.

MAURITS : Die hebben dat goed gezien, ze zullen hier niet in het donker toekomen.

RAOUL : Al goed dat Peter voorreed toen we naar hier kwamen of we waren daar beneden aan de Rijn nog aan het rondtoeren. In het donker is dat hier bijna niet te vinden en dan zeker wanneer je hier nog nooit bent geweest.

MAURITS : Peter die weet hier zijne weg wel, maar ja, een jongman die kan er al eens gemakkelijker op uittrekken. Hoelang kom jij nu al naar hier?

PETER : Dat zal nu toch een jaar of tien zijn geloof ik. Pas op, ik ben hier ook dikwijls alleen.

MAURITS : Amai, `t is hier dan al zo rustig en dan nog alleen, ik mag er niet aan denken.

(Ondertussen is Simonne teruggekomen om nog een zakje en heeft het laatste gehoord)

SIMONNE : Denk jij maar aan je maagzweer, dan zal je het zo rustig niet hebben.
(Terug af)

RAOUL : Hoe hoog zitten wij hier eigenlijk?

PETER : Dat zal toch een meter of vierhonderd zijn geloof ik. Kom, we zullen eventjes buiten gaan zien. Vanop het terras heb je een prachtig zicht op de Rijn.

(Ze gaan naar het terras. Maurits neemt de fles mee en Raoul de glazen. Terwijl Peter een lampje aanmaakt, theelichtje, kaarsen, campinggas... moet Maurits dringend een plasje doen... maar aangezien hij niet juist weet waar het toilet is, staat hij wat te trippelen, kijkt even rond... gaat zijn zaklamp halen en gaat plassen met de zaklamp in de mond.. Hij staat met zijn rug naar de zaal. Peter en Raoul hebben eigenlijk niet in de mot waar Maurits is en staan met hun gezicht naar de zaal. Ze kijken fascinerend toe op de Rijn.)

PETER : Knap hé Raoul, vanaf hier gezien?

RAOUL : Ja, dat is ongelooflijk, je hoort het lopen tot hier. En die stroming, daar zit nogal wat achter.

PETER : Pas op, met al die lichtjes is dat knap maar in volle zon is dat nog schoner... en dan al die kronkels.

RAOUL : Zie ne keer daar... *(wijst)*, daar zou ik graag eens opzitten.

PETER : Morgennamiddag misschien, dan varen die zeker uit.

RAOUL : En zo lang, daar komt precies geen einde aan.

(Maurits gluurft voortdurend naar het duo met een bedenkelijk gezicht maar kan niets zeggen met zijn mond vol zaklamp.)

Amai...die moet nogal sleuren.

PETER : Dat geloof ik, dat is stroomopwaarts zenne, wat wil je.

RAOUL : Ons vrouwen moesten het zien, die zullen ook nogal ogen trekken.

(Ondertussen komt Maurits bij het duo staan)

PETER : Daar kan ik nu echt van genieten... uren.

RAOUL : `t Is inderdaad de moeite. *(ze draaien zich om en zien Maurits)*

MAURITS : Zeg dat wel dat het de moeite was. Die wijn loopt zo goed naar buiten als dat hij naar binnen loopt. Dat is van die pisserhouvast-wijn.

RAOUL : Hier ben jij. Ik zou zeggen, we drinken er nog eentje.

(Ze zetten zich aan de terrastafel en drinken de fles leeg. Simonne en Gerda komen uit de slaapkamer. Simonne gaat naar de keuken en Gerda gaat buiten bij de mannen.)

GERDA : Simonneke gaat wat koffie zetten, dat is eigenlijk nog het beste tegen de dorst want het blijft nu toch verschrikkelijk warm.

RAOUL : Hier vrouwke, als je hier van geproefd hebt dan wil je geen koffie. *(Raoul geeft zijn glas aan Gerda die even aan het glas nipt en... op dat ogenblik horen we een gil vanuit de keuken. Simonne komt buitengelopen en springt in de armen van Maurits)*

MAURITS : Simonne, dat is niet goed voor mijn maagzweer zenne. Wat scheelt er?

SIMONNE : *(met bibberende stem)* Ze zijn er, ze zijn er !!!

MAURITS : Wie? Yvonne en Achiel? Moet je daar nu zo lelijk voor doen, `t is wel donker maar...

SIMONNE : Nee, de muizen... de muizen. Er zat er een in die fameuze koffiebeuze en tussen mijn benen heb ik ook iets gevoeld.

MAURITS : Dat zal wel verschietelijk zijn als je dat niet meer gewoon bent .

(Wanneer Gerda dit hoort, springt zij eveneens in Raoul zijn armen)

PETER : Wat een zicht! Dat is precies een Duitse volksdans. Kom, we zullen eens gaan zien.

(Maurits en Raoul zetten hun vrouwen op de grond)

SIMONNE : Maurits... wees een beetje stil dan blijven ze misschien zitten en kan je ze doodtrappen.

MAURITS : Hoort, de rattenvanger van Hamelen spreekt.

RAOUL : Kom mannen, de plicht roept ons... ten aanval!

(Maurits en Raoul gaan op hun tippen naar de keuken en Peter blijft in de deuropening staan met een borstel.)

PETER : Jullie jagen ze buiten en dan klop ik ze hier dood... zo....! *(Hij steekt de bezem in de hoogte en slaat hem tegen de grond. De vrouwen gillen het nogmaals uit en gaan op de bank staan en vallen in elkaars armen van grote schrik.)* Ik zal er wel voor zorgen dat ze geen pap meer kunnen zeggen in plaats van piep.

(De muizenjacht: Maurits en Raoul houden een heuse klopjacht, keuken in en keuken uit - Maurits heeft zijn schoen in de hand en Raoul loopt met een heuse pollepel rond.)

MAURITS : Ik geloof dat er hier onder die kast één zit. *(Gaat op zijn buik liggen en zegt dan heel lief)* Kom eens hier mijn klein lief muizeke. Mauritske heeft iets voor u.

RAOUL : Jij bent precies tegen je Simonne bezig.

PETER : *(roepend vanuit de deuropening)* Zeg Maurits, hou er rekening mee dat het Duitse muizen zijn.

MAURITS : Kommen sie... kommen sie... mein kleine mooiskes!

RAOUL : Dat muizeke van ons Gerda laat zich veel gemakkelijker vangen. En daar moet je zelfs niet tegen praten... die verstaat alle talen.

GERDA : *(staat nog steeds op de bank met Simonne)* Raoul! Ben je weer achter mijn gat bezig?

RAOUL : Nee nee suske, ik heb het over die muizen... dat ze zo stil zijn... ze zwijgen in alle talen.

MAURITS : Miljaarde, hier zijn ze. *(Hij jaagt ze achterna naar buiten waar Peter ze staat op te wachten)* Vooruit Peter... sla ze de kop in.

(Peter klopt met borstel en blijft maar kloppen maar de muizen zijn er vandoor. De vrouwen op de bank volgen de vlucht van de muizen en gillen het nog eens uit. Maurits, Peter en Raoul komen uitgeput aan tafel zitten.)

RAOUL : *(tot vrouwen)* Zie ze daar nu staan, jullie hebben toch genoeg onderbroekjes bij?

MAURITS : Ik hoop het voor hen. Zeg Raoul... jij hebt die valiezen toch gezien die wij bij hadden. Het zou moeten lukken dat er in geen één van die valiezen een proper onderbroekskse zou zitten.

SIMONNE : *(is samen met Gerda terug gaan zitten)* Maar Maurits toch, 't is te hopen dat er in één van die valiezen pillekes tegen je maagzweer zitten.

RAOUL : Nog altijd zoveel last van die maagzweer Maurits?

MAURITS : Zwijg ervan, dat is daar bij ons in dat gemeentemagazijn niet te doen. Ik maak daar het een het ander mee zenne. Voor ik op vakantie vertrok, ging ik nog eventjes naar het park want ons mannen waren daar bomen gaan zetten rond de visvijver. Ik kom daar aan en ik zie dat de ene een put graaft en de andere die weer dicht gooit. Zeg ik tegen die mannen: awel, wat zijn jullie nu van plan? Hier staat nog geen enkele boom en jullie zijn potverdomme al een hele dag bezig. Zegt de slimste van de twee: Ha Maurits wist je dat dan nog niet? De Fred, onze derde man die de bomen moet zetten, is ziek! *(Hij tast*

naar zijn maag terwijl de overigen er mee lachen) Lachen jullie maar, ik zit er toch mee. Laten we er aub over zwijgen, want ik krijg het weer.

RAOUL : Dat geloof ik, we zijn op vakantie en dan wordt er over het werk niet gepraat. Eigenlijk zouden we moeten afspreken zodra er tijdens ons vakantie, over het werk wordt geklapt, dat die persoon er ene moet geven.

SIMONNE : Jullie drinken nu nog niet genoeg zeker?

RAOUL : Je brengt me op een idee, als we nu nog eens dronken? (*Neemt fles en bekijkt ze*) Scheisse! Diese flassche ist ganz leeg!.

SIMONNE : (*tot Peter*) Zou je de hoofdkraan willen opendraaien? Daarstraks, toen ik wou koffie zetten, kwam er geen druppel uit de kraan. (*Ze begeeft zich naar de keuken gevolgd door Gerda.*)

PETER : (*kijkt verbaasd naar Maurits*) Wel Raoul, ik heb toch verteld van het water en de elektriciteit.

RAOUL : Ha ja, (*wat verveeld*)... van dat water en de elektriciteit... ja ja... dat is juist dat eu ... dat eu ... (*kortaf*) dat is er niet!

SIMONNE : Hoe, dat is er niet! Wat vertel jij nu allemaal?

GERDA : Zeg, slimme... waarom mochten wij dat niet weten voor we vertrokken?

RAOUL : Wel Gerda, ik heb toch gezegd dat ons vakantie wat primitiever zou zijn dan vorig jaar in Spanje.... En daarbij... wie komt er nu naar Duitsland voor water en elektriciteit. (*hij knipoogt naar Peter*) Daar beneden is water genoeg, in die schöne Rhein. (*Allen kijken wat verbouwereerd*)

MAURITS : (*tastend naar zijn maagzweer*) Hoe moet ik dan mijn pilleke tegen mijn maagzweer innemen?

GERDA : Dat is allemaal nog niks, maar als ik het goed verstaan heb van onze liebe freund, marcheert die elektriekenwinkel hier ook niet... dus... mijne haardroger, mijne wekkerradio, mijne ladyshave... zeg dat het niet waar is!

SIMONNE : Maurits! Wist je daar iets van of ben je weer de kommediant aan het uithangen?

MAURITS : Maar Simonne toch, wat belang heb ik daarbij om dat te verzwijgen? Ik zal je eens iets vertellen. Awel hé, toen dat ik hier aankwam, had ik het ook al in de mot. 'Mauritske', dacht ik zo bij mijn eigen zelve 'hier scheelt iets'. Ik voelde het aan mijn zweer.